

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo quintus

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

De Ascensione domini

Quis est iste qui venit de edom tinctus vestitus de nostra. Edom interpretatur terrenus vel sanguineus: nostra vero interpretatur in tribulatione vel in angustia: qui dicitur. Quis est iste qui venit de mundo terreno vel sanguineo.

Redit dominus. Ego qui loquor iusticia et propugnator sum ad salutem tuum. Quia responsione data queritur etiam a spiritu angelorum. Quare genere rubrum tuum indumentum et vestimenta tua sicut calicem in torculari. Indumentum rubrum est corpus tuum propter cicatrices vulnerum. Et redit dominus torcular calcarum solus et de gentibus non est vir mecum. Torcular hic dicitur crux in qua tangitur in plo sic passus est ut salvus eius fundere. Superiores autem angelis a domino illuminati inferiores instrueruntur. Propter eum interrogatus. Qui est iste rex glorie. Respondebat superius ei. Dominus virtutum ipse est rex glorie. Angelii autem inferiores homines revelauerunt. Actuum. L. in celum euntem illud: ecce duo viri, et duo angelii in forma humana astiterunt iuxta illos in vestibus albis qui et dixerunt. Glori galilei quod aspicitis in celum: hic iesus qui a summum est a vo in cœlo sive quemadmodum vi, et euntem in celum. Quemadmodum etiam venerunt angelii obuiam domino: ita et nos si membra christi sumus sperare debemus sanctos angelos obuiam nobis in hora nostre egressionis occursumus. Exempli. Luce. xvij. Factum est ut mozeret medieus et portaret ab angelis in simili abræ. Esa. lv. In letitia egrediemini et in pace deducemini.

Tertius ar. Aud. quod triumphanter chris ascenderit. Si itaque volumus cum christo ascendere: sumus ei fideles tanquam sumo regi. Regibus enim debet fidelitas, ut habet. xxiij. q. v. Si apud. Esse si regibus terrenis debetur: multo magis regi celesti quod fieri non potest in peccato vivit et per patrem cum diabolico estis. Dicit enim lex. f. de inob. te. liber. Qui cum inimicis meis est: amicus meus non est. Pone casum de milite recipiente stipendia regis: et tam militaris cum aduersario regis contra regem. Expone et applica. notando quod diabolus seruit non in celo cum christo ascendet: sed descendet in ignem eternum: quod patitur a diabolo et angelis eius. Matth. xxv.

Sermo quintus,

Dominus.

Eccl. dominus in celo patitur secundum suum: et regnum ipsius omnibus dominabitur. p. cij. Hoc potest exponi de triplici celo. Primo de celo militantis ecclesie: qui ut Greg. dicit in homili. Regnum celorum patitur ipsi ecclesia dicitur. Secundo de celo devote aie sive conscientie qui predictos habentes et in qua regnat deus. Luc. xvij. Regnum dei intra vos est. Tertio de celo triplex patitur ecclesie. De qua est illud Act. i. Feruntur in celum.

Salutatio. Dominus tecum.

Primum ar. An christo queant sedere ad dexteram patris: Quid non: quod Christus de dextera patris. Extra in simbo. Sedet ad dexteram patris. Rutherford theom. iii. preuale dextere. trans patem intelligi. Uno modo summam gloriam dimitatur. Altero modo est Augustinus patris. Tertio modo summae iudicataria praeterea: et hoc incomparabiliter et regaliter. Cum autem filius dicit dextera patris hoc intelligendum est approbatum per modum quem de patre patris dextera patris sunt tres dignitatis predictas est aliquid de tribus personis. Hec theos. Pro suo de rebus arduis et celestibus quoniam ad nos spectat libenter deum audire et loqui. Nam enim est predictator secundum de celo: quod melius est modicum scire de celestibus et nobilioribus quam multa de rebus vilioribus. Altitudo quippererum reddit auditores atrectos. Ut gaudi. iij. ene. id. Quem non magna mouet magnarum gloriarum. Questio autem est de re altissima: videlicet An christo regnatur. Dicit in. yes. Ex quo secundum quod iam nostra humanitas in christo sic gloriosae sedet ad dexteram patris. Ad hanc certe non natura participantium sumptus: et tam gloriosae sublimavit: ut nos sue divinitatem predictos efficeret. ii. p. i. Maxiarum preciosam nobis promissa donauit: ut per hoc efficiamur dignae portantes nature fugientes eius quoniam in mundo est cupidissime corruptio. Audi igitur o fornicator: o usurarie. Eccl. Putas ad hanc punire. Certe ne quod poteris nisi auferas mundi cupidissimam cum quod non

pōtē dei charitas. vñ. i. Jo. ii. Nolite dī fugim⁹ ad tenendā ppositā spem quā sūc ligere mūdū: neq; ea q̄ in mūdo sunt: qm̄ ancoram aie habem⁹ turā atq; firmār in si q̄s diligit mūdū n̄ ē charit̄ p̄ris i illo. Sola āt ē charitas q̄ facit sursū ascēdere curs⁹ p nob̄ introiuit iesus. Tertio ad Aug⁹. Amor me⁹ p̄d⁹ mē eo feroz q̄ feruitoris charitatis affectionē. Ad h̄ ei cūq; feroz. Figura. iij. Reg. ii. Helias ascēdit ⁊ sedet ad dexterā p̄ris ut ad se tra cū trāsset aq̄s iordanis incurrū igneo eleuatus est in celū. Expone Iordanis in terptatur riūs iudicij. Faciat ḡ vñusq; q̄s iudiciū de se ⁊ trāscat aq̄s mūdane p̄ciū p̄scētie et sic dō p̄ graz ⁊ charitatē recoc̄liab; ⁊ in charitat̄ feruore ascēder i celū. Rā ut dī Ja. i. Coronā vīte rep̄misit de⁹. Si em nō abiero paracler⁹ nō veniet ad diligētibus se.

Secund⁹ ar. In p̄ce. r̄c. Nūc de tertio qđ ē mysteriu glōfissime exaltatiōis q̄ sedet ad dexterā p̄ris. A dextris inq; iad eccl̄atā p̄ris qntū ad diuinitatē: ⁊ i bonis p̄fis potiorib; p̄ ceteris creaturis qntū ad būnitatē. Sedet inq; nō soli p̄ f̄s etiā p nob̄. Ro. viii. Qui ē ad dexterā in oratione: ut b̄t Act. i. Et ipis orantibus r̄a ⁊ interpellat p nob̄. Est at in h̄ ztem affuit spūsc̄tū. Un̄ cantat eccl̄ia. Q̄an plāda n̄re p̄motois v̄litas p̄cipue q̄ ad tib⁹ apostolis deū venisse nūciat. tres virtutes theologicas.

Primo ad fidei firmior̄ certificationē. Scđo ad certioris spei subleuationē. Tertio ad feruentioris charitatis af̄ sectionem.

Primo ad firmioris fidei certificationē q̄ maxime p̄ h̄ certificat q̄ vt dixerat imple tu est. Un̄ dixerat Jo. xiiij. Gladō ad patrē. Et nūc dixi yobis p̄us q̄ fiatvt cū fa cū fuerit creditis sez q̄ ego sū de⁹. Leo papa ser. de ascētōe. Lue ad equale p̄ni si lū eruditio fides gressu mētis cepit ascē dere. Et Aug. sup illo Jo. xiiij. Si dilige retis me gauderet⁹ vtq; q̄r vado ad patrē r̄c. Jo subtrahō formā istā seruq; in q̄ pater major me est: vt deū spūaliter vide re possiris. Scđo ad spei subleuationē. Sperare em debem⁹ q̄ vbi ē caput il lic ēt r̄ mēbra. Un̄ ip̄e dñs dicebat Jo. xiiij. Accipia yos ad meipsum vt vbi ego sum ⁊ vos sit⁹. Leo papa. Lib̄i ascētō no stra ē puectio ⁊ q̄ pcessit gl̄a capit⁹ eo spes sedit ⁊ corporis. Rā ⁊ ip̄e p̄o ascēdit viā ōnderet. Dicēe. iij. Ascēdit pandēs iter aī eos. Aug⁹. Una fac⁹ est tibi salvator surget ambula habes q̄noli p̄gredescere. vt quenias vbi sā introiuit ch̄rus ⁊ sedet ad dexterā p̄ris. Jo. dī paul⁹ Heb. vj. Lō

Hystote p̄. e r̄c. i. Pe. iij. Cū venerit p̄ acletus q̄e ego mittāvob⁹ a p̄ sp̄m veritatis q̄ ap̄e p̄cedit ille teſtimoniū ḡbi. de me ⁊ vos testimoniu ḡbi ee f